

Received: 11 January 2024

Revised: 5 February 2024

Accepted: 5 February 2024

PREDICTORS OF MISCONCEPTIONS ABOUT TOURISM AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS

Kriangsak JARUROJANAPOL¹, Duangduen L. BHANTHUMNAVIN¹ and Duchduen E. BHANTHUMNAVIN¹

¹ Graduate School of Social Development and Management Strategy, National Institute of Development Administration, Thailand; kriangsak.jar@stu.nida.ac.th (K. J.)

Handling Editor:

Professor Dr.Chanathat BOONRATTANAKITTIBHUMI European International University, France
(This article belongs to the Theme 1: Humanities & Social Sciences for Sustainable Development)

Reviewers:

1) Associate Professor Dr.Nath AMORNPINYO	Udon Thani Rajabhat University, Thailand
2) Assistant Professor Dr.Naksit SAKDAPAT	University of the Thai Chamber of Commerce, Thailand
3) Dr.Parinya SIRIATTAKUL	Association of Legal & Political Studies, Thailand

Abstract

Tourism is an important source of income for the country. However, it can lead to negative impacts in society due to the wrong perception about tourism, especially among the new generation. This research aimed to study psychosocial factors related to misconceptions about tourism among 653 undergraduate students. The findings revealed some important predictors of misconceptions about tourism, that were, future-oriented and self-control. social norms, empathy, and experiences related to tourists. The students who reported high amount of these characteristics were the ones who showed less amount of misconceptions about tourism. The predictive percentage in the total group was 44.23%. The findings also indicated the at-risk students and protective factors that may alleviate misconceptions about tourism. Implications from this study could enhance potentiality and readiness for these students to enter a career in tourism which will lead the country's economic development along with social and environmental sustainability.

Keywords: Misconception, Tourism, Undergraduate Students

Citation Information: Jarurojanapol, K., Bhanthumnavin, D., & Bhanthumnavin, D. (2024). Predictors of Misconceptions about Tourism among Undergraduate Students. *Thai Interdisciplinary and Sustainability Review*, 13(1), 66-76. <https://doi.org/10.14456/tisr.2024.6>

การทำนายความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักศึกษาปริญญาตรี

เกรียงศักดิ์ จารุโรจนพล¹, ดวงเดือน พันธมนาวิน¹ และ ดุจดเดือน พันธมนาวิน¹

1 คณะพัฒนาสังคมและยุทธศาสตร์การบริหาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์;

kriangsak.jar@stu.nida.ac.th (เกรียงศักดิ์)

บรรณาธิการผู้รับผิดชอบบทความ:

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ มหาวิทยาลัยยุโรป อินเทอร์เน็ต ประเทศฝรั่งเศส
(บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของหัวเรื่องที่ 1: มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน)

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาบทความ:

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ อมรภิญโญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ ศักดาพัฒน์	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
3) อาจารย์ ดร.ปริญญา สิริอิตตะกุล	สมาคมนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของประเทศ แต่การท่องเที่ยวก็นำไปสู่ผลกระทบทางลบในสังคมได้ อันเนื่องมาจากการรับรู้ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะในประชาชนรุ่นใหม่ การวิจัยนี้จึงทำการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 653 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ตัวทำนายที่สำคัญของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ปทัสถานทางสังคม การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว โดยนักศึกษาที่มีลักษณะเหล่านี้มาก เป็นผู้ที่มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนน้อย โดยมีปริมาณการทำนายในกลุ่มรวมเท่ากับ 44.23% ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นนักศึกษากลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้องที่อาจลดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในนักศึกษาเหล่านี้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความพร้อมในอนาคตที่นักศึกษาเหล่านี้จะเข้าสู่อาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่จะนำการพัฒนาประเทศเศรษฐกิจที่ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน, การท่องเที่ยว, นักศึกษาปริญญาตรี

ข้อมูลการอ้างอิง: เกรียงศักดิ์ จารุโรจนพล, ดวงเดือน พันธมนาวิน และ ดุจดเดือน พันธมนาวิน. (2567). การทำนายความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักศึกษาปริญญาตรี. *สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย*, 13(1), 66-76. <https://doi.org/10.14456/tisr.2024.6>

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ และยังเป็นยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน หลังจากระบาดของโรคไวรัสโคโรนาประชาชนทั่วโลกได้เริ่มท่องเที่ยวไปยังภายในประเทศและต่างประเทศมากยิ่งขึ้น เพื่อพักผ่อนจากการทำงานหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตของคนในสถานที่ต่างๆ นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในเรื่องต่างๆ เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิประเทศ วัฒนธรรม และความเชื่อของคนในสถานที่นั้นๆ

อย่างไรก็ตามวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ที่เติบโตมาพร้อมกับยุคของโซเชียลมีเดียที่แสดงออกถึงการมีวิถีชีวิตที่หรูหรา สะดวกสบายของบุคคลทั่วโลกได้อย่างเรียบง่าย รวมถึงไลฟ์สไตล์การท่องเที่ยว การไปทานอาหารและเครื่องดื่มในสถานที่ต่างๆ จึงอาจทำให้บุคคลในช่วงวัยนี้ที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งอาจจะยังไม่มีรายได้ประจำที่มั่นคง และยังคงต้องเรียนรู้ประสบการณ์อีกมากเกี่ยวกับความคิดความเชื่อ และประเพณีวัฒนธรรมทั้งของตนเองและของนักท่องเที่ยวที่มาเยือน เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน (Misconception) เกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้ งานวิจัยจนกระทั่งปัจจุบันนี้ การศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน หรือมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนไม่มากนักและไม่หลากหลาย ส่วนใหญ่มักเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจหรือสร้างแบบทดสอบทางการศึกษา (เช่น กิตติมา พันธุ์พุกษา, 2563; นวพล นนทภา, 2563; วันเพ็ญ คำเทศ, 2560) และวัฒนธรรม (เช่น Weixu et al., 2019)

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงทำการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยเชิงเหตุของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักศึกษาปริญญาตรี โดยหวังว่าผลของการวิจัยจะช่วยให้ทราบถึงจิตลักษณะและสถานการณ์ที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องอันนำไปสู่การส่งเสริมภาคธุรกิจการท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งรายได้สำคัญของประเทศไทยให้มีความมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลนั้นมีความพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ และการปฏิบัติไปในแนวทางที่เหมาะสมอัน (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2547) นักวิชาการหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่า การมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างที่ยั่งยืนในสังคม (Saitua-Iribar et al., 2020; Yuan et al., 2021) ดังนั้นการมีความรู้ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง หรือการมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน (Misconception) จึงจะนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ (Reyna et al., 2021) นักวิชาการได้ให้ความหมายของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่า มโนทัศน์หรือความคิดความเห็นของบุคคลที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งมีลักษณะ 5 ประการ (National Research Council, 1997) ได้แก่ 1) การได้รับข้อมูลที่ผิดพลาดตั้งแต่เยาว์วัย (Preconceived notion) 2) ความเชื่อที่ไม่เป็นในเชิงวิทยาศาสตร์ ความเชื่อทางลัทธิ (Nonscientific belief) 3) ความคลาดเคลื่อนในการเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งกับ (Conceptual misunderstanding) 4) ความคลาดเคลื่อนในการเข้าใจความหมายของคำ/ประโยค (Vernacular misconception) และ 5) ความคลาดเคลื่อนในความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงในเรื่องนั้น (Factual misconception) ซึ่งความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเหล่านี้จะก่อให้เกิดการปิดกั้นความคิดในขั้นสูงต่อไป (Bloom, 1956)

ปัจจัยด้านจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

จิตลักษณะของบุคคลมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อกัน (Allport & Odbert, 1936; ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2541; Sakdapat & Kongtraipop, 2023) ในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาจิตลักษณะ 3 ประการที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้อย่างเข้าใจหรือมโนทัศน์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (Future orientation and self-control) เป็นจิตลักษณะที่มีความสำคัญต่อความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของบุคคล บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากมักเป็นผู้ที่มีความคิดไปในอนาคต คาดการณ์ไกลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากด้วย และควบคุมตนให้ดำเนินการตามที่คาดการณ์ได้ จึงซึ่งแสดงถึงการ

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567)

เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองคาดหวังและกำลังดำเนินการเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ผลงานวิจัยในอดีตแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน (วรทัศน์ วัฒนชีวโนปกรณ์, 2555) จึงทำให้เป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ที่กว้างขวางและถูกต้องด้วย จึงเป็นผู้ที่น่าจะมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนน้อยด้วย

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา มีนักวิชาการกลุ่มหนึ่งที่รวบจิตลักษณะเด่นที่สำคัญ 4 ประการได้แก่ 1) ความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-esteem) 2) ประสิทธิภาพแห่งตน (Self-efficacy) 3) ความเชื่ออำนาจในตน (Locus of control) และ 4) ความมั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) รวมเรียกว่า การประเมินแก่นแห่งตน (Core self-evaluation) (Judge et al., 2003) ลักษณะทางจิตเช่นนี้มักมักเป็นบุคคลที่มีการประเมินตนเองและรับรู้สิ่งรอบตัวในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมหรือมีการบิดเบือนน้อย ทำให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและประสบความสำเร็จ (He et al., 2023; Chotratanakamol et al., 2023) การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Empathy) เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความสามารถในการเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นในสถานการณ์หนึ่งๆ (Batson et al., 1981; Davis, 1996) บุคคลเหล่านี้มักเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเอื้อสังคม (Prosocial behavior) (Batson, 2022; Rodriguez et al., 2021) โดนความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองคุณลักษณะนี้พบในบุคคลที่มีความมั่นคงทางอารมณ์มาก (Chaparro & Grusec, 2016) และเป็นผู้ที่มีการรับรู้และการตีความในเรื่องต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

สิ่งแวดล้อมรอบตัวไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของบุคคล (Endler & Magnusson, 1976) ในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาสถานการณ์ 3 ตัวแปรที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน สถานการณ์ที่สำคัญประการแรก คือ ปทัสถานทางสังคม (Social norm) เป็นสถานการณ์ที่บุคคลรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังจากคนรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการรับรู้จากการเห็นแบบอย่าง จากการกระทำ หรือการสื่อสารต่าง (Perkins & Berkowitz, 1986) การเห็นการกระทำหรือแบบอย่างที่ถูกต้องเหมาะสม มักนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจที่เหมาะสมตามกาลเทศะ และการมีพฤติกรรมที่ดีด้วย (Borg, 2022; Van Kleef et al., 2019; Sakdapat, 2022a) การได้เรียนรู้จากการพบหรือเผชิญด้วยตนเองมักเป็นการเรียนรู้ที่จะทำให้บุคคลนั้นมีความรู้ความเข้าใจที่ดีมากกว่า การเรียนรู้จากการบรรยายหรือดูภาพ (Lipták & Tarkó, 2020) การเรียนรู้เช่นนี้เป็นประสบการณ์ตรงที่ได้พบเห็นและมีส่วนร่วมด้วยตนเอง และยังได้ประสบการณ์ตรงที่พบบ่อย จึงน่าจะทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนน้อยลง (Pohan et al., 2020)

การเรียนรู้ยังเป็นระบบในการปรับความรู้ความเข้าใจให้มีความถูกต้องและทันสมัย (Yaemyuean et al., 2023) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีปริมาณการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้นักศึกษาในหลักสูตรวิชานั้นๆ มีความรู้ความเข้าใจในสาขานั้นๆ มากกว่านักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรอื่นๆ ผลการวิจัยในอดีตแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีปริมาณการเรียนวิชาทางสังคมศาสตร์มาก จึงเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านมนุษย์และสังคมมากกว่า มักเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะทำสิ่งที่ดี เช่น ความพร้อมที่จะรับผิดชอบครอบครัว (สุภะรัฐ ยอดระบำ, 2548) และมีพฤติกรรมจิตอาสา (คมนา วัชรธานนท์, 2546) เป็นต้น

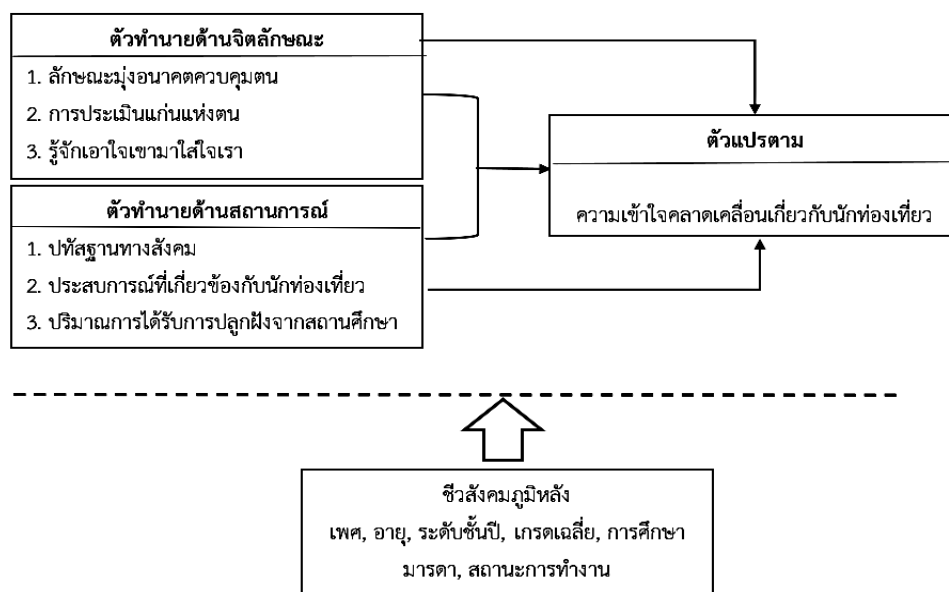
จากการทบทวนวรรณกรรมพบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงเหตุข้างต้น ซึ่งนำไปสู่การสร้างสมมติฐานตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Endler & Magnusson, 1976)

สมมติฐานการวิจัย

ตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 ชุดจิตลักษณะเดิม 3 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง การประเมินแก่นแห่งตน และรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 กลุ่มสถานการณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ ปทัสถานทางสังคม ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวน และปริมาณการได้รับการปลูกฝังจากสถานศึกษา รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถทำนาย ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 และชุดที่ 2 อย่างน้อย 5%

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ทั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรในการสุ่มตัวอย่างคือ 1) จำนวนมหาวิทยาลัยในเมืองหลัก 2 แห่ง (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยบูรพา) 2) จำนวนมหาวิทยาลัยในเมืองรอง 2 แห่ง (มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงรัก และมหาวิทยาลัยอุดรธานี) 3) ประเภทคณะ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท หนึ่ง คณะท่องเที่ยว สอง คณะการจัดการ 4) คณะละ 2 สาขาวิชา 5) ในแต่ละสาขาวิชาเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 สาขาวิชาละ 50 คน ($2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 50$) รวมทั้งสิ้น 800 คน

การวิจัยนี้ใช้แบบวัด จำนวน 7 ชุด ประกอบด้วยแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและปรับปรุงมาจากแบบวัดมาตรฐาน โดยมีการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) จากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาดำเนินการทดสอบกับนักศึกษาที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน จากนั้นวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ โดยใช้สถิติ 2 ประเภท คือ 1) การวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกรายข้อ (Item discrimination) และ 2) การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบวัดที่ไม่มีข้อนั้น (Item-total correlation) แล้วทำการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (เนงลักษณ์ วิรัชชัย, 2555) และได้มีการหาความเชื่อมั่น (α) ของคะแนนของแต่ละแบบวัด

การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) 2) การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) 3) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three way analysis of variance)

การวิจัยนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2564 (ECNIDA 2021/0059)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เก็บข้อมูลได้ทั้งสิ้น 653 คน โดยมีลักษณะเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ 1) เพศ ประกอบด้วยนักศึกษาเพศชาย จำนวน 165 คน นักศึกษาเพศหญิง จำนวน 486 คน และไม่ระบุเพศ จำนวน 2 คน 2) อายุ พิสัยอยู่ระหว่าง 18-23 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.27 ปี และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.35 3) เกรดเฉลี่ย (GPAX) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนอยู่ระหว่าง -0.162 ($p < .001$) ถึง -0.552 ($p < 0.01$) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปรอิสระอยู่ระหว่าง 0.148 ถึง 0.741 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าตั้งแต่ 0.90 อาจก่อให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงหลายตัวแปร (Multicollinearity) ได้ (Pallant, 2020; Hair et al., 2010)

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในกลุ่มรวม

ตัวแปร	Mean	SD	1	2	3	4	5	6	7
1) ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	42.14	11.25	1						
2) ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง	42.83	8.19	-.552**	1					
3) การประเมินตนเอง	45.85	7.21	-.162**	.335**	1				
4) รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา	28.78	5.03	-.473**	.592**	.372**	1			
5) ปทัสถานทางสังคม	39.45	9.52	-.501**	.400**	.148**	.297**	1		
6) ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว	40.30	7.99	-.533**	.575**	.214**	.503**	.521**	1	
7) ปริมาณการได้รับการปลูกฝังจากสถานศึกษา	48.06	10.03	-.509**	.559**	.236**	.507**	.534**	.741**	1

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

ผลการทำนายความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว พบว่า จิตลักษณะและสถานการณ์ รวม 6 ตัวแปรสามารถทำนายความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้ 44.23% โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง ปทัสถานทางสังคม รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว และการประเมินตนเอง ซึ่งมีความเบต้า -0.27 , -0.26 , -0.18 , -0.16 และ 0.07

ตาราง 2 ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยใช้จิตลักษณะและสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

กลุ่ม	จำนวน	ชุดที่ 1 จิตลักษณะ (1-3)			ชุดที่ 2 สถานการณ์ (4-6)			ชุดที่ 3 จิตลักษณะ และสถานการณ์ (1-6)			% แตกต่าง
		%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	%	ตัวทำนาย	ค่าเบต้า	
		ทำนาย	ทำนาย	ทำนาย	ทำนาย	ทำนาย	ทำนาย	ทำนาย	ทำนาย	ทำนาย	
รวม	653	34.18	2, 1, 3	0.73, -0.43, -0.24	36.36	5, 4, 6	-0.27, -0.27, -0.16	44.23	1, 4, 3, 5, 2	-0.27, -0.26, -0.18, -0.16, 0.07	7.87*

หมายเหตุ: * ค่าเบต้าทุกตัวมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีเปอร์เซ็นต์แตกต่างอย่างน้อย 5 เปอร์เซ็นต์; ตัวแปร: ตัวที่ 1 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง ตัวที่ 2 การประเมินตนเอง ตัวที่ 3 รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ตัวที่ 4 ปทัสถานทางสังคม ตัวที่ 5 ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ตัวที่ 6 ปริมาณการได้รับการปลูกฝังจากสถานศึกษา

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ตามลักษณะตัวแปรอิสระพบว่า ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัว เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า 1) กลุ่มนักศึกษาที่มีเพศชายมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาเพศหญิง และ 2) กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสูง นอกจากนี้เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ตามการศึกษาสามารถฯ ชั้นปีที่ศึกษา และการทำงานพิเศษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ปรากฏว่า ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที่ละตัวเพียงตัวเดียว คือ การศึกษาสามารถฯ (ตาราง 3) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับตัวแปรอิสระนี้ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มารดามีการศึกษามากมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มารดาการศึกษาน้อย รวมทั้งพบว่าคะแนนความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างการศึกษาสามารถฯและการทำงานพิเศษ (ตาราง 3) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffé's method (ตาราง 4) พบว่ามีคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ 2 คู่ ได้แก่ 1) นักศึกษาที่มารดาการศึกษามาก กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ทำงานพิเศษเป็นผู้ที่มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ทำงานพิเศษ และ 2) นักศึกษาที่ไม่ทำงานพิเศษ กลุ่มนักศึกษาที่มารดาการศึกษามากมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มารดาการศึกษาน้อย และยังพบอีกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่ทำงานพิเศษและมารดาการศึกษามากเป็นผู้ที่มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากที่สุด

ตาราง 3 การวิเคราะห์การแปรปรวนแบบสามทางของความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม	แสดงค่า F							
	จำนวนคน	เพศ ก	อายุ ข	เกรดเฉลี่ย ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค
ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	653	6.716*	2.762	4.885*	1.297	3.302	0.003	0.027
	จำนวนคน	การศึกษา มารดา ก	ระดับ ชั้นปี ข	สถานภาพการ ทำงาน ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค
	653	7.601**	2.05	3.054	0.124	6.365*	0.01	0.945

หมายเหตุ: *p < .05; **p < .01; ***p < .001

ตาราง 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวตามระดับการศึกษาสามารถฯและการทำงานพิเศษ

การศึกษาสามารถฯ	การทำงานพิเศษ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	รหัส	21	11	12
การศึกษาสูง	ไม่ทำงานพิเศษ	86	46.568	22	5.274*	5.563*	6.517*
การศึกษาสูง	ทำงานพิเศษ	61	41.294	21		0.289	1.243
การศึกษาต่ำ	ทำงานพิเศษ	76	41.005	11			0.954
การศึกษาต่ำ	ไม่ทำงานพิเศษ	178	40.051	12			

หมายเหตุ: * กลุ่มตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญที่ .05

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการทำความเข้าใจความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยใช้จิตลักษณะและสถานการณ์ เป็นตัวทำนายนั้นสรุปได้ว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน การประเมินกันแห่งตน รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ปทัสถานทางสังคม ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว และปริมาณการได้รับการปลูกฝังจากสถานศึกษา สามารถทำนาย ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 และชุดที่ 2 อย่างน้อย 5% ในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย จึงสรุปได้ว่าสนับสนุนสมมติฐานอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ สมมติฐานดังกล่าวมีพื้นฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Endler & Magnusson, 1976) ที่เสนอหลักการไว้ว่า การใช้ตัวแปรหลายกลุ่มหรือหลายประเภทจะสามารถอธิบายคุณลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลได้ดีกว่าการใช้ตัวแปรเพียงกลุ่มเดียวหรือประเภทเดียว ดังนั้นการใช้ตัวแปรจากกลุ่มจิตลักษณะและสถานการณ์ร่วมกันจึงสามารถทำนายความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้มากกว่าการใช้จิตลักษณะหรือสถานการณ์เพียงกลุ่มใดกลุ่มเดียวในการทำนาย ผลในทำนองนี้ที่ตัวแปรทางจิตลักษณะและสถานการณ์สามารถร่วมกันทำนายคุณลักษณะในเชิงความรู้เข้าใจหรือความรู้สึกนึกคิดได้มากกว่าตัวแปรในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลยังบ่งชี้อีกด้วยว่า สำหรับตัวทำนายด้านจิตลักษณะแล้วนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเป็นตัวทำนายที่สำคัญของความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในภาพรวมและในอีกหลายกลุ่มย่อย งานวิจัยในอดีตแสดงให้เห็นว่า ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้ความเข้าใจ (Knowledge/Literacy) ที่ถูกต้อง (Punpromthada et al., 2022) ตลอดจนมักเป็นจิตลักษณะของผู้ที่ชอบใฝ่รู้ใฝ่เรียนหรือชอบแสวงหาความรู้ (Thaksabutr et al., 2022; Sakdapat, 2022b) การที่แสวงหาความรู้ทำให้มีโอกาสที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและทันสมัยมากขึ้น จึงทำให้มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งน้อยลง

ในส่วนของตัวทำนายทางด้านสถานการณ์นั้นปรากฏว่า ปทัสถานทางสังคมเป็นตัวทำนายที่สำคัญของความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความคาดหวังจากคนรอบข้างมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคล (Fishbein & Ajzen, 1975) โดยพบในรายละเอียดว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ความคาดหวังที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับการทำอาชีพท่องเที่ยวจากบุคคลใกล้ชิด โดยเฉพาะผู้ปกครอง ญาติ และเพื่อน เป็นผู้ที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวน้อย

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนอกเหนือสมมติฐานแสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักศึกษาเสี่ยงที่มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมาก ได้แก่ 1) กลุ่มนักศึกษาชาย 2) กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ 3) นักศึกษาที่ไม่ทำงานพิเศษและมารดามีการศึกษาสูง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทั้งกลุ่มนักศึกษาโดยทั่วไปและนักศึกษาในสามกลุ่มเสี่ยงนี้ควรได้รับการพัฒนาปัจจัยปกป้องที่เหมือนกันอย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ทำได้โดยสอดแทรกในการเรียนการสอนให้นักศึกษาฝึกคิดวางแผนการทำงาน คิดหาวิธีที่จะควบคุมตนให้ทำตามแผนที่วาง และให้รางวัลตนเองเมื่อทำได้ตามเป้าหมายทีละขั้น 2) การเสริมสร้างปทัสถานทางสังคม โดยให้ฟังการบรรยายหรือศึกษาคลิปของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้มีชื่อเสียงที่น่าเคารพในสังคม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่จะนำไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเจริญของประเทศควบคู่ไปกับการรักษามรดกสิ่งแวดลอมต่างๆ ด้วย 3) การมีประสบการณ์เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว โดยอาจนำมาเป็นหัวข้อในการอภิปรายพูดคุยในชั้นเรียน เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึงคุณลักษณะ ธรรมชาติ ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ เรียนรู้วัฒนธรรมที่อาจทำให้การรับรู้และความเข้าใจที่แตกต่างกันได้ เพื่อป้องกันความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในอนาคต และ 4) การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา โดยการให้ฝึกคิดโดยให้สมมติว่าเป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาประเทศไทยหรือตนเองกำลังไปเที่ยวในประเทศที่ไม่เข้าใจอ่านและพูดภาษาประเทศนั้นไม่ได้เลย และเมื่อเกิดสถานการณ์ต่าง ๆ จะมีความรู้สึกอย่างไร จะไปหาความช่วยเหลืออย่างไรและที่ไหนได้บ้าง การฝึกเช่นนี้จะช่วยเตรียมความพร้อมในการ

ปีที่ 13 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2567)

รับมือในฐานะการเป็นเจ้าบ้านที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่นักศึกษาเหล่านี้จะเข้าสู่อาชีพเกี่ยวกับการให้บริการต่าง ๆ
เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

- กิตติมา พันธุ์พุกษา. (2563). มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 31(2), 189-206.
- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. (2547). *เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- คมนา วัชรานันท์. (2546). ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย. *การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2541). *ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะ: การวิจัยและการพัฒนาบุคคล*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. *วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร*, 2(1), 68-74.
- นพพล นนทภา. (2563). การศึกษามโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนทางตรรกศาสตร์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามประเทศไทย. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 17(3), 41-53.
- วรทัศน์ วัฒนชีวโนปกรณ์. (2555). ปัจจัยเชิงเหตุทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่ดีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- วันเพ็ญ คำเทศ. (2560). มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนทางวิทยาศาสตร์: ประเภทและเครื่องมือประเมิน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.*, 10(2), 54-64.
- สุภะรัฐ ยอดระบำ. (2548). ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการด้านบ้าน สถานศึกษา และจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะรับผิดชอบครอบครัวของนักศึกษาชายระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Allport, G., & Odbert, H. (1936). Trait-names: A psycho-lexical study. *Psychological Monographs*, 47(1), i-171.
- Batson, C. (2022). Prosocial motivation: A Lewinian approach. *Motivation Science*, 8(1), 1-10.
- Batson, C., Duncan, B., Ackerman, P., Buckley, T., & Birch, K. (1981). Is empathic emotion a source of altruistic motivation?. *Journal of Personality and Social Psychology*, 40(2), 290-302.
- Bloom, B. (1956). *Taxonomy of educational objectives, Handbook I: The cognitive domain*. New York: David McKay Co Inc.
- Borg, K. (2022). Media and Social Norms: Exploring the Relationship between Media and Plastic Avoidance Social Norms. *Environmental Communication*, 16(3), 371-387.
- Chaparro, M., & Grusec, J. (2016). Neuroticism moderates the relation between parenting and empathy and between empathy and prosocial behavior. *Merrill-Palmer Quarterly*, 62(2), 105-128.
- Chotratanakamol, K., Bhanthumnavin, D., Bhanthumnavin, D., Meekun, K., Pimthong, S., & Kleebua, C. (2023). The Nomological Model of Study-Life Balance in Thai University Students. *The Journal of Behavioral Science*, 18(2), 116-135.
- Davis, M. (1996). *Empathy: A Social Psychological Approach*. New York: Routledge.
- Endler, N., & Magnusson, D. (1976). Toward an interactional psychology of personality. *Psychological Bulletin*, 83(5), 956-974.

- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, Attitude, Intention, and Behavior: An Introduction to Theory and Research*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Hair, J., Black, W., Babin, B., & Anderson, R. (2010). *Multivariate Data Analysis*. 7th ed. New York: Pearson.
- He, Y., Kunaviktikul, W., & Sirakamon, S. (2023). Core self-evaluation and subjective career success of nurses in the people's hospitals of Dali, the People's Republic of China. *Nursing Journal CMU*, 50(1), 31-42.
- Judge, T., Erez, A., Bono, J., & Thoresen, C. (2003). The Core Self-Evaluations Scale: Development of a measure. *Personnel Psychology*, 56(2), 303-331.
- Lipták, Z., & Tarkó, K. (2020). Health Education - Health Misconceptions - Teacher Training Lessons Learnt from a Hungarian Pilot Study. *European Journal of Education*, 3(2), 90-97.
- National Research Council. (1997). *Science teaching reconsidered: A handbook*. Washington, D.C.: The National Academies Press.
- Pallant, J. (2020). *SPSS Survival Manual: A step by step guide to data analysis using IBM SPSS*. 7th ed. London: Routledge.
- Perkins, H., & Berkowitz, A. (1986). Perceiving the community norms of alcohol use among students: Some research implications for campus alcohol education programming. *International Journal of the Addictions*, 21(9-10), 961-976.
- Pohan, E., Fitriani, Rambe, A., & Ariaji, R. (2020). Minimizing Misconception and Improving Student's Conceptual Learning for Motion and Force Concepts by Student Worksheet (Lks)-Based of Cels (Combining Experiments by Laboratory Simulation). *Journal of Physics: Conference Series*, 1477, 042060.
- Punpromthada, A., Bhanthumnavin, D., Bhanthumnavin, D., Meekun, S., Sitsira-at, C., & Pimthong, S. (2022). Preventing COVID-19 Spread at Home of Thai University Students through appropriate Psycho-Behavioral Model. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 22(1), 101-115.
- Reyna, V., Edelson, S., & Broniatowski, D. (2021). Misconceptions, misinformation, and moving forward in theories of COVID-19 risky behaviors. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 10(4), 537-541.
- Rodriguez, L., Martí-Vilar, M., Reig, J., & Mesurado, B. (2021). Empathy as a predictor of prosocial behavior and the perceived seriousness of delinquent acts: A cross-cultural comparison of Argentina and Spain. *Ethics & Behavior*, 31(2), 91-101.
- Saitua-Iribar, A., Corral-Lage, J., & Peña-Miguel, N. (2020). Improving Knowledge about the Sustainable Development Goals through a Collaborative Learning Methodology and Serious Game. *Sustainability*, 12(15), 6169.
- Sakdapat, N. (2022a). Analysis of the Path of influence of work skills in the new normal life of the undergraduate students in Thailand. *Przestrzeń Społeczna (Social Space)*, 22(3), 152-168.
- Sakdapat, N. (2022b). Healthy food consumption behavior of working people in the capital city: A case study in Bangkok, Thailand. *Przestrzeń Społeczna (Social Space)*, 22(3), 365-384.
- Sakdapat, N., & Kongtraipop, V. (2023). Psychological and Situational Integrated Causal Factors Related to Traffic Rule Compliance Behavior of High School Students. *Warasan Phuettikammasat*, 29(1), 76-101.

- Thaksabutr, K., Bhanthumnavin, D., & Bhanthumnavin, D. (2022). Psycho-situational predictors of knowledge exploring behavior among teachers. *Turkish Journal of Physiotherapy and Rehabilitation*, 32(3), 41216-41230.
- Van Kleef, G., Gelfand, M., & Jetten, J. (2019). The dynamic nature of social norms: New perspectives on norm development, impact, violation, and enforcement. *Journal of Experimental Social Psychology*, 84, 103814.
- Weixu, S., Mangkhang, C., & Maneeekul, J. (2019). The Misconceptions of Chinese Cultural of Thai Students. *Journal of Graduate MCU KhonKaen Campus*, 6(3), 121-136.
- Yaemyuean, A., Nonthachot, P., Uansaard, S., & Srisurak, C. (2023). The Effectiveness of an Integrated Training Session on Psychological Traits and Skills to Encourage the Behavior of Living based on Sufficiency Economy Philosophy among the Youth in the Community in the 21st Century. *Journal of Namibian Studies*, 33(S2), 697-717.
- Yuan, X., Yu, L., & Wu, H. (2021). Awareness of Sustainable Development Goals among Students from a Chinese Senior High School. *Education Sciences*, 11(9), 458.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).